

İYİ İŞLERİN SEVABI VE KÖTÜLÜKLERİN SONUÇLARI

Eûzubillâhimineşşeytânirracim

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Hamden kesiran tayyiben mübareken fih. Hamden kemâ yenbağî li celâli vechike ve li azîmi sultânik Esselatu vesselamu ala seyyidinâ ve senedinâ ve taciruusina ve tabibibi kulubina ve üsvetinel haseneti habibi muhammedini'l-mustafa. Ve âlihî ve sahibihî ve men tebihu bi ihsânin ila yevmil ceza. Emma bad.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'den müjdeli bir mâlumat, bilgi var. İnsanların yaptığı iyi şeylere *hasene* deniliyor. Hasene, fiil olarak da *hasen* kelimesinden geliyor, güzel bir şey, güzel bir davranış, insanın haseneleri çok olursa *hasenât* deniliyor. Ömrünü böyle iyi şeylerle geçirmiş bir insana deniliyor ki *sâhibu'l hayrâti ve'l-hasenât* “hayırların ve hasenelerin sahibi”, ömründe hayırlı işleri ve haseneleri çok yapmış olan kimse.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

a. Camide Kılınan Namazın Fazileti

“Bir insan evinde değil de camide namaz kılmaya gelirse çok mükâfat alır. Bir kere camide kıldığı namaz evde kıldığı namazdan yirmi yedi kat daha sevaplıdır, sonra camiden eve gelirken attığı her adımda kendisine “bir hasene” sevabı verilir.”

Her adımından “bir seyyie”si siliniyor. Bir de derecesi artıyor. *Seyyie* de “kötülük” demektir. Hasenenin zıttıdır. İnsan iyi davranışta bulunursa “bir hasene” yapmış oluyor. Kötü bir davranış yaparsa “bir seyyie” yapmış oluyor. Seyyienin çoğulu da *seyyiât* seyyieler demektir.

Peygamber Efendimiz müjdelemiş ki, müjde bu, “Allah bir insanın bir hasenesini kabul ederse bir hasenesi ile kendisini kurtarır.” Çok büyük bir müjde aslında. Sevindirici bir şey. Allahu Teâlâ hazretleri yeter ki yaptığımız ibadetleri kabul eylesin. İbadetlerin kabul edilmeme tehlikesi vardır yalnız. Yani yaparsın da kabul olmaz.

Eski kitapların birisinde okumuştum. O devirde, o kitabın yazıldığı zamanda, altı yüz bin kişi hac yapmış. Evliyâullahtan bir kimse rüyasında görmüş, demişler ki, Allah “altı yüz

bin kişinin haccını kabul etmedik” buyuruyor. Rüyada böyle demiş. Yalnız içlerindeki mübarek bir zâtın hürmetine kabul etmeyecektim ama kabul ettim. Demek ki o mübarek kimse olmasaydı Allah altı yüz bin kişinin haccını o sene belki kabul etmeyecekti.

Bir insan haram mal ile hacca gitmeye kalkışırsa tabii öteki hacılar gibi ihramlanacak. Ondan sonra *Lebbeyk* diyecek *Lebbeyk Allahümme lebbeyk*. Emret Yâ Rabbi! Emret! Emrin başım gözüm üstüne. Sen sadece emret Yâ Rabbi! Buyruğunu tutuyorum Yâ Rabbi! Hacıların sözleri öyle, son derece kıymetli

Lebbeyk Allahümme lebbeyk! Lebbeyke lâ şerîke leke Lebbeyk, İnne'l-hamde ve'n-ni'mete leke ve'l-mülk, lâ şerike leke.

Çok kıymetli bir söz. Hacılar bunu ihrama büründükten sonra zikir olarak çok fazla miktarda söylerler. Ayakta söylerler, inişte söylerler, yokuşta söylerler, kabilelerle karşılaştıkları zaman söylerler, namaz kıldıkları zaman söylerler. Hac yolları *Lebbeyk* nidalarıyla dolar.

Ne demek bu? Yâ Rabbi! sen bize hacı farz kıldın, sen bize hacı emrettin, Sen bizi feyz-i şerefine davet ettin, bize seslendirdin,

nida ettirdin, bizi çağırttın, biz de geliyoruz
Yâ Rabbi! Davetine icabet ediyoruz, buyur Yâ
Rabbi! Emret Yâ Rabbi! Emrindeyim ya Rabbi,
diyerek gidiyoruz.

Bunun sebebi de İbrahim *aleyhisselam*
Kâbe'yi temellerinden yeniden inşa edince -
Kâbe'nin yeri Hz Âdem *aleyhisselam* zama-
nından beri var ama Nuh Tufanı olmuş harp
olmuş, kaybolmuş, tamir ettikten sonra- Alla-
hu Teâlâ hazretleri İbrahim *aleyhisselam*'a

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ
ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾¹

Âyet-i kerîmesinde bildirdiği üzere; “Ey
İbrahim binayı yaptın, Kâbe'yi inşa eyledin
şimdi insanlara seslen. Her yerden yaya ola-
rak binekli olarak kabileler olarak vadilerden
akan seller gibi gelsinler bu mübarek Kabe-i
Müşerrefe'yi tavafa, ziyarete. “Seslen ya İb-
rahim!” diye emredince İbrahim *aleyhisselam*
dedi ki;

Yâ Rabbi! Benim sesim nereye kadar va-
rır, nihayet Arafat tepesine çıksam bağırsam

¹ 15/Hacc, 27

bir kilometre ötedeki duyar, iki kilometre ötedeki duyar, ondan sonrası ne olacak?

“Ya İbrahim! Sen seslen, çağırması senden, duyurması benden.” buyurdu Allahu Teâlâ hazretleri. Duyurmak Allah’tan.

Onun için “İbrahim *aleyhisselam* çağır-
dı.” diye hacılar oraya gidiyor. İbrahim *Aley-
hisselam* “Ey insanlar! Allahu Teâlâ hazretleri
Beytullah’ını ziyaretini size emrediyor. Burayı
ziyarete gelin, haccedin.” diye seslendi diye
hacılar ihram giysisine bürünüp “Buyur Yâ
Rabbi! Emret Yâ Rabbi!” daveti duydum, ge-
liyorum ya Rabbi deyip öyle gidiyorlar hacca.

Bu işin güzel tarafı, heyecanlı tarafı ama
haram mal ile hacceden bir kimseye Peygam-
ber Efendimiz buyuruyor ki;

Lebbeyk çektiği zaman Allah der ki; “*Lâ
lebbeyke velâ sa’deyk*” kabul değildir se-
nin *lebbeykin sa’deyk’in ve-haccuke
merdûdun ‘aleyk*. Senin haccın senin yüzüne
çarpılmıştır, reddolunmuştur sana, diye ce-
vap verir.

Öteki Hacılar gibi hacca gidiyor. İhram
bezini bürünmüş. Baş açık yalın ayak hacca
gidiyor ama “yok senin ziyaretini istemiyo-

rum, kabul değil, senin ziyaretin reddolunmuştur” diyor.

Abese sûresi korkunç bir suredir.

Neden korkunçtur?

Çünkü Peygamber Efendimiz’i azarlıyor Allahu Teâlâ hazretleri.

Peygamber Efendimiz kim?

Peygamber Efendimiz, kâinatın yüzü suyu hürmetine yaratılmış olduğu mübarek bir şahıs, cevher. Öyle bir cevher ki kâinatı o cevherin hürmetine yaratmış Allah. “Sen olmasaydın kainatı yaratmazdım.” denilen bir şey. *Eşref-u mürselîn* Peygamberlerin en şerefli. *Seyyid’ül evvelîne ve’l-âhirîn*. Evvelki insanların ta Hz. Âdem’e kadar ve kendisinden sonraki insanların, kıyamete kadar Efendisi, en soylusu, en asaletlisi, en kıymetlisi; *Habibullah*, Allah’ın mahbubu, habibi, sevdiği kulu, mahlûkatın hayran olduğu kimse, cümle mahlukât, dağlar, taşlar, ağaçlar, kuşlar, melekler, felekler hayran kendisine hepsi âşık Resûlullah’a, öyle bir insan.

Allah onu öyle bir mükemmel yaratmış, öyle gelmiş Hz. Âdem *aleyhisselam*’dan beri İbrahim *aleyhisselam*, İsmail *aleyhisselam* böyle gelmiş. Çok muhterem, çok mübarek,

çok sevimli, çok şerefli, çok kıymetli, çok izzetli, çok itibarlı bir kul. Allahu Teâlâ hazretleri hayatında hiçbir kimseye nasip olmayan miracı nasip etmiş, hali hayatındayken yedi kat gökleri geçip yetmiş bin nurdan, nübüvvetten perdeleri geçip huzuruna gelmesini nasip etmiş Peygamber Efendimiz'e.

"Gel Habibim sana âşık olmuşam." dediği habibi *"Cümle halkı sana pende kılmışam."* dediği cümle halkın efendisi Peygamber Efendimiz. Bir bakın, işin bu tarafı bu kadar muhteşem, bu kadar muazzam, bu kadar iyi bir şey.

b. Abdullah b. Ümmi Mektum

Yanına Arab'ın eşrafından insanlar gelmiş. Bunlar şerefli insanlar, kabilelerin reisleri, arkalarında adamları var, gruplar var, Peygamber Efendimiz onları İslâm'a çekmeye çalışıyor, ısındırmaya çalışıyor, İslâm'ı onların kalbine sevdirmeye çalışıyor. İki gözü âmâ olan Abdullah b. Ümmi Mektum denilen Abdullah isimli bir sahabe var. İki gözü görmüyor, el yordamıyla geliyor mescide veya koluna birisi girecek mescide öyle gelecek, âmâ. Bu da;

“Ya Resûlallah sana bir şey söyleyeceğim. Ya Resûlallah bir dakika, şu şöyle mi? Bu böyle mi ya Resûlallah? Bir dakika bana bakar mısınız?” falan.

Peygamber Efendimiz öteki eşraf ve ayan ile meşgul olmak istiyor. Onlara İslâm’ı anlatmak istiyor. O adamlar İslâm’ı kabul ederlerse arkalarındaki kabileler de gelir. İslâm’ı anlatırlar, sürüklerler insanları. Üç dört defa böyle şey yapınca;

Ya Resûlallah! Sana bir şey soracağım falan atılınca Peygamber Efendimiz hafifçe yüzünü buruşturdu. Yani üzüldü, sinirlendi, hoşlanmadı onun böyle atılmasına, böyle üzülünce "abese" yüzünü buruşturdu. “Abus çehreli” diyoruz ya bir insana, yani buruşuk, yüzünü buruşturdu ve *tevilla* “Sırtını döndü.” Hoşlanmadığı için yüzünü buruşturdu, sırtını döndü. Fakat Allahu Teâlâ hazretleri Abese sûresini indirdi.

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ﴾²

Ey Resûlüm! Sen yüzünü buruşturuyorsun, sırtını çeviriyorsun ama ben o âmâyı

² 80/Abese, 1-2

seviyorum, o eşrafı sevmiyorum. “Bu âmâda, fakirde, garibanda fayda var. Onlar da yok.” dedi, azarladı.

Bu âyet inince Peygamber Efendimiz, peygamber için ağır bir şey, bizim için de korkunç bir şey. Neden korkunç?

Böyle *seyyid'ül evvelîne ve'l-ahirin* olan Muhammed Mustafa'sı bir olaydan dolayı, haklı diyeceğim ama haklı da diyemiyorum yani, çünkü Allahu Teâlâ “öyle yapma.” dedi. Haklı da değil ama haklı gibi geldi, ikide bir atıldığı için, böyle yapmaması için tavır koydu Peygamber Efendimiz. O tavrından dolayı Allah ona âyetleri indirdi. “Onlarda hayır yok ey Resûl'üm! Bunda hayır var. Onlar öyle içi dışı paklanmayacak fikirlerinden vazgeçemeyecekler, yollarından dönmeyecekler ama, bu iyi bir kimse.” diye uyarı geldi.

Demek ki hata edince şamar gelir. Demek ki yanlış iş yapınca ihtar geliyor. Demek ki Allah'ın sevgili kulu Resûlullah bile çok dikkat etmesi lazım söylediği söze, yaptığı işe çok dikkat etmesi lazım.

Ya biz ne oluyoruz! Biz kimiz ya! Biz neyiz! Beş para etmez insanlarız.

Bizim sabahtan akşama işimiz, gece gündüz işleri isyan kamu, hepsinin dilinde isyan..

Bizim işimiz ne? Tembellik.

Bizim işimiz ne? Gıybet.

Bizim işimiz ne? Dedikodu.

Bizim işimiz ne? Mâlâyâni, boşuna vakit geçirmek.

Ömürlerimizi harcıyoruz biz, boşuna... Biz Allah'ın hoşuna gideni yapmıyoruz. İbadetlerimiz ibadete mi benzer. Namazlarımız namaza mı benzer.

Namaza durduğumuz zaman aklımız nerede, kalbimiz nerede, fikrimiz nerede, namazdan sonra işimiz ne?

Bir araya geldik mi konuşmamız ne?

Sabahtan akşama çalışmamız ne?

Ticaretimiz nasıl? Helal mi haram mı? İyi mi kötü mü?

Kalbimizden geçen fikirler, niyetler temiz mi, pis mi? Art niyetli miyiz, kötü niyetli miyiz?

Dıştan tebessüm edip de içten pazarlıklı mıyız? Münâfık mıyız?

Resûlullah Efendimiz'e sahâbe-i kiram geldiler, dediler ki; "münâfık mıyız biz ya Resûlallah" ağlayarak. Ne oldu? "Ya Resûlal-

lah senin yanına geldik mi melekler gibi oluyoruz, senin sohbetini dinledik mi eriyoruz. Pırıl pırıl tertemiz oluyoruz. Her türlü günahlardan uzaklaşalım diye düşünceler içimize geliyor. Çok güzel duygular ediniyoruz. Evimize gittik mi evde hanımla çolukla çocukla işle güçle derken kıyamıyoruz, kaybediyoruz o güzel duyguları. Kötü şeylere dalıyoruz kötü işler yapıyoruz.” dediler.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim!

Abese sûresinden çok ibret almamız lazım. Gövdemizin ürpermesi lazım, ellerimizin titremesi lazım, hamdullahtan, haşyetullahtan erimemiz lazım.

Haşr sûresinin sonunda bir âyet-i kerîme vardır. *Hüvallahüllezi*.

Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا

3. مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾

Biz bu Kur’ân-ı Kerîm’i dağa indirseydik, insanlar anlasın diye insanlara değil de Kur’ân’ı Kerîm’i bir dağa indirseydik, dağ hamdullahtan, haşyetullahtan tir tir titrer,

³ 59/Haşr, 21

parça parça olurdu. Dağlar taşlar tir tir titerdi. Bizim âyetten hadisten anladığımız yok. Allah'ın kelamı var burada, Allah'ın kelamı okunur, orada insanlar sohbet eder, çocuklar bağırır, kadınlar birbirleriyle konuşur, erkekler alışverişe devam eder. Oluyordur bunlar, burada da oluyordur, her yerde oluyordur.

Eski bir mübarek zât vardı, mecmua neşrederdi bazılarını okurdum. Eski zâtlardan, Erenköy istasyonunda büyük bir bekleme salonu var. Radyodan Kur'ân-ı Kerîm okunuyormuş, salondaki herkes bir başka havada konuşuyorlar bir gürültü, zırlıtlı dayanamamış. Hamiyyet-i diniyye derler yani dinî bakımdan bir dini himaye mevzusu var, bir çalışma arzusu var, gayret-i diniyye derler, dini bakımdan bir gayreti var. Bir kıskanması var, dine saygı gösterilsin diye masaya vurmuş istasyonda herkes küt küt masaya vurmuş. Herkes “Ne oluyor” diye dönmüşler. “Beyler, hanımlar Kur'an okunuyor, Allah'ın kelamı. Ne oluyorsunuz, susup dinleyeceksiniz.”

4. ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾

Kur'ân-ı Kerîm okunduğu zaman herkes sussun. Kur'ân-ı Kerîm'i dinleyeceksin ve susacaksın. Sakin dinleyeceksin.

Kulluk, Müslümanlık bir bakıma kolay bir şey.

Neden kolay?

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا، دَخَلَ الْجَنَّةَ»

Eşhedü enlâ ilâhe illallah diyoruz, her zaman diyoruz. Severek diyoruz, hakikaten diyoruz, ihlasla diyoruz, salih olarak diyoruz. Allah'tan başka şeriki naziri yok diye *La ilahe illallahü vahdehü la şerikeleh* diyoruz, *lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve ala külli şeyin kadir* diyoruz.

Men kâne lailahe illallah. Kim *lâ ilâhe illallah* derse ihlasla,

Dahalel cenneh Cennete girer. Ölünce cennete gireceğiz. Gireceğiz ama evet hakikaten *La İlahe İllallah* diyen cennete girecek ama cennete girmeden önceki şeyler ne olacak?

⁴ 7/A`raf, 204

Cennete girecek ama girmeden evvel nerede olacak?

Mahkeme-i Kübrâ'dan sonra cennete giriş ile arada nerede olacak?

Kimisi cehenneme atılacak. Azaba uğrayacak, dünyadaki kusurlarının cezasını çekecek. Ondan sonra cennete girecek. *La İlahe İllallah* diyen insanların bir kısmı dünyadaki hatasından dolayı cehenneme atılacak. Ondan sonra cennete girecek. *La İlahe İllallah* diyen cennete girer, doğru ama cehenneme düşüp azabı görüp ondan sonra cennete girecek.

Peki ne kadar yanacak cehennemde?

Cehenneme düşecek, günahından suçundan dolayı.

Peygamber Efendimiz Diyor ki;

«اتَّقُوا النَّارَ، وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ»

Cehennemden sakının ey müslümanlar. Yarım hurmayı tasadduk etmek tarzında bir davranış ile bile olsa cehennemden korunmaya çalışın. Çünkü sadaka verirsiniz, zekât verirsiniz, hayır yaparsınız gönül alırsınız, yani Allah'ın

hoşuna gider, hasenen kabul olur, cennete girersin. Yarım hurma ile bile olsa cehennemden sakının. Ateşe düşmekten, yanmaktan, azap görmekten sakının. Cehenneme düşmeye çok dikkat edin, sakın cehenneme düşmeyin. Çünkü cehenneme bir düşen *ahgaben* yanacak, diyor Peygamber Efendimiz.

Bir müslüman mesela sıratı geçerken cehenneme düştü. Neden? Allah düşürüyor, ayağı kayıyor düşüyor. Veyahut ayağı kaymıyor, cambaz adam dünyada da cambazdı. Cambaz adam sıratı giderken bazı insanları sırattan cehennemin çengelleri çekip alacak. Cehennemin çengeli takılacak yani öyle Allah istemeden, cezayı çekmeden, öyle kurnazlıkla cambazlıkla sıratı geçmek yok. Cehennemin çengelleri takılıp alacak bazı kimseleri. Cehenneme bir düşen veya çengele takılan veya çengel atılıp çekilip cehenneme düşürülen bir insan cehennemde ne kadar kalacak?

Bu adam mü'mindi, sırattan cennete doğru gidiyordu, cehenneme düştü. Ne kadar kalacak cehennemde?

c. Cehenneme Düşen Ne Kadar Kalacak

Ahgaben kalacak diyor Peygamber Efendimiz. *Ahgaben* hukuklarca kalacak demek

Hukuk ne demek?

Bu kelimeyi defterimize alalım, asırlarca demek. Çünkü hukuk asra yakın, bir asır yüz-yıl demek. Bir hukuk 80 küsur yıl demek, yani asırdan biraz az. Asırlarca kalacak demiyor da Peygamber Efendimiz, *ahgaben*, hukuklarca kalacak, 80 küsur sene ömürler boyu kalacak. Kaç tane, asırlarca ne demek? Kaç asır yanacak?

Asırlarca diyor, bilemeyiz. Üç mü, beş mi, yedi mi, on mu, elli mi, yüz mü bilmiyoruz. *Ahgaben* kalacak, 83 yıl *ahgaben*.

En aşağısı ne hocam bunun?

En tenzilatlısı, en azı hangisi?

En aşağı üç tane olur Arapça'da. Çoğulun cemi *selase*. Çoğul en aşağı üç tane ifade eder. Türkçe'de iki tanedir çoğul. İki adam geliyor olsa "adamlara bak" dersin, iki adam da çoğul sayılar. Arapça'da iki adam için ayrı siga vardır. Ayrıca üç adam gelince adamlar dersin. Arapça'da bir de iki sigası vardır. Bir adam geldi demek, 2 adam geldi demek, adamlar geldi demek. Yani üçten sonra başlar. Demek ki en aşağı üç hukuk kalacak. Üç asır kalacak, üç asırdan 60 yıl eksik diyelim mesela. 3 kere 8, 24. Bir de küsuratı var 83

yıl olsa, 250 yıl kalır cehennemde. En aşağı düşen cehennemde 250 yıl kalır. Bu bir, 250 rakamı aklınızda olsun.

Ama âhiretin günleri dünyanın günleri gibi değil. Dünyanın günü gibi olmayacak orada. Dünya kalmadı ki, kıyamet koştu, her şey toz toprak oldu.

Dünyanın günü mü kaldı?

Dünyanın dönüşü mü kaldı, 24 saati mi kaldı?

Âhiretin günü, âhiret günü nefis nasıldır?

﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾⁵

Allah'ın indinde âhiretin bir günü sizin bu dünyadaki 1000 yılınız gibidir.

Âhiretin bir senesi dünyanın miktarına göre ne eder?

360 gün desek ve bir günü 1000 yıl gibi olduğuna göre 360 gün değil 360 bin günü eder dünyanın. Âhiretin bir senesi dünyanın 360.000 günü kadar uzundur. 240 sene yanacak 360 binin 240-250 misli yanacak, yani cehenneme düşen epeyce bir ceza çekecek.

Neden cehenneme düşer insan?

⁵ 15/Hacc, 47

Peygamber Efendimiz'in yanındaki insanlardan birisi öldü, "Allah rahmet eylesin." dediler, Peygamber Efendimiz dedi ki, hayır o cehennemliktir. Peygamber Efendimiz'in etrafında dolaşan insanlardan birisi, asr-ı saadette müslümanların, ashabın arasından bir kimse yani bu. "Hayır o cehennemliktir." dedi Peygamber Efendimiz. Eşyasını aradılar, harpte ganimet malından çalınmış bir eşya buldular. Ganimet nedir? Düşmandan alınan maldır.

Ne olacak?

Ortaya yayılacak, beşte biri beytülmâle ayrılacak, beşte dördü harbe iştirak eden gazilerin arasında bölüşürülecek. Oradan mal çalmış, hoşuna giden eşyayı almış. Peygamber Efendimiz harplerde seslenirdi, "Ganimetten ayakkabı bağcığı bile olsa getirin ortaya koyun. Yanınıza almayın, kim alırsa ateşten bir mal almış olur yanına." Ateşten bir bağ aldı diyor, tellal bağıırıyordu yanınızda eşya bulundurmuyun, ortaya koyun diye. Herkes kendi kendine düşmanın cebinden kol saatini, parasını, yüzüğünü, kıymetli şeyini şunu bunu alamaz.

Ne yapacak?

Hepsini getirecek, ortaya koyacak. İslâm böyle. Allah insanı şaşırtmasın, güzel bir insan olmak kolay değil. Afganistan'da adam elinde silah karşısındaki adama "dur" diyor-muş. Adam geliyormuş duruyormuş, "Tamam durdum vurma. Ben müslümanım sizin tarafı-nızdanım." Kakır kakır seviniyorlarmış, cebini üstünü başını yokluyorlarmış, silahını, kıy-metli şeylerini alıp geçiyorlarmış.

Neden yapıyor bunu?

Ganimetin hırsından yapıyor.

Ganimetin öyle alınması var mı?

Müslümanın öldürülmesi var mı?

Aman dileyenin öldürülmesi var mı?

Yok. Adam müslümanım diyor, *lâ ilâhe illallah* diyor, öldüremez. Sahte demiş, ya-landan demiş, onu sen bilemezsin, öldürürsen vebal altında kalırsın.

Ganimet malından bir ayakkabı bağcığı, bir sıırım alsa ateşten bir sıırım almıştır diyor Peygamber Efendimiz. Ölüyor, "o cehennem-likdir." diyor, karıştırıyorlar, eşyasının içinde ganimetten çalınmış, alınmış mal buluyorlar, ondandır herhalde diyorlar.

Bu işin şakası yok aziz ve muhterem kar-deşlerim!

Yani müslüman olmak kolay, müslüman olan cennete girecek ama dünyada yaptığı işlerin hesabı var, cezası var yani biz Müslümanlığı iyi bilmiyoruz. Müslümanlar İslâm'ı iyi bilmiyorlar. Müslümanlar ya Allah'ın rahmetine çok güveniyorlar cennete gireceğiz diye ya da hiçbir şey düşünmeden yaşıyorlar.

Allah habibine, yüzünü buruşturunca “Ey Habibim sen yüzünü buruşturdun, bir daha böyle yapma.” diye ihtar ediyor.

Biz kim oluyoruz?

Bizim daha çok dikkat etmemiz lazım. Ne zaman Peygamber Efendimiz Abdullah b. Ümmü Mektum'u görse, o âmâyı görse yüz kızartarak, Peygamber Efendimiz'in ahlâkının güzelliğine bak, “Gel bakalım Rabbimin beni, onun sebebiyle azarladığı kardeşim.” derdi. “Senin yüzünden azarlandım, gözüme görünme.” demezdi.

Nasıl görüyor azarlamayı, nasıl toparlıyor?

Biz hatamızı anlıyoruz, devam ediyoruz, günahımızı biliyoruz, ısrar ediyoruz, haramı biliyoruz, yiyoruz. Günahı biliyoruz, yapıyoruz. Gıybet haram, gıybete devam, dargınlık günah, dargınlığa devam.

Böyle Müslümanlık olmaz!

“Ben yaptım oluyor.” Olmaz!

Böyle Müslümanlık olmaz.

Allah’ın celâli de var, cemali de var. Güzel davranışı da var, lütfu da var, kahrı da var. Millet lütfunu düşünüyor gevşiyor, kahrını nazarını dikkate almıyor. Abese sûresini düşünmüyor. En küçük bir şeyden, bir ayak-kabı sıırımından insanın cehenneme gidebileceğini düşünmüyor. Bir kedinin hapsedilip ölmesine sebep olduğundan dolayı cehenneme atılacağını hatırına getirmiyor.

Kadın kediye kızmış hapsetmiş, kedi ölmüş, ondan dolayı cehenneme girmiş. Hapsetmiş kediyi, aç bırakmış, su ve yemek vermemiş. Salıvermemiş, salıverse gider avlanır, kelebek yakalar, kurbağa yer, bir şey yer, onlar da kendi karnını doyurur, o hayvan bak-kala süpermarkete gidecek değil. Yanında cüzdan gezdirmiyor. Karnını doyurur ama kadın salıvermemiş, hapsetmiş. Kediyi öldürdü diye cehenneme girmiş, cehenneme gireceğini Peygamber Efendimiz bildiriyor.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim, Allah’tan çok korkmamız lazım.

Bizim dinimizin temeli nedir?

Allah'tan korkmaktır.

d. Dinimizin Temeli Allah'tan Korkmaktır

Allah'tan korkmazsa ne olur insan?

Her şeyi yapar, zamane müslümanları gibi. Camide insan, pabuç çalıyor. Camiden çıkarken pabuç çalıyor, vaazı dinlerken, çıkarken pabuç çalıyor, yani tesir etmiyor hiçbir şey.

Allah bizi sevdiği kulu eylesin. Sevdiği işleri yapmaya muvaffak eylesin. Haramlardan günahlardan korusun. İyi müslüman olmak muazzam bir irade ve keskin bir zeka işidir. Herkes iyi müslüman olamaz.

Neden?

Çok zeki olmak lazım, keskin zekası olması lazım, çelik gibi iradesi olması lazım. Bu haram ben bunu yapmam. Gıybet haram, sus artık, seni de dinlemem kendim de yapmam. Gıybet haram, şu haram. “Tamam onu bırakırız Yâ Rabbi!” Biter, çelik gibi yani. İyi müslüman böyle olur. İradesi zayıf, bilgisi az, duygusu yok, ilkokuldayken anası babası ilkokulun yaz tatilinde mahallede ki hocaya göndermiş, İslâm'dan öğrendiği şeyler bundan ibaret.

Olmaz! Yetmez!

Âhireti kazanacaksın, o oyuncak değil, cenneti kazanacaksın. Harıl harıl çalışacaksın, ince ince araştıracaksın, iyi iyi öğreneceksin ondan sonra titiz bir disiplinle uygulayacaksın. Her şeyin hesabı var, ayakkabı bağcığının hesabı var.

Ebû Bekir Sıddîk Efendimiz evine getirilen tabaktaki yemeği yedi, sonra “Ya bu tabak nereden geldi.” dedi. Falanca düğünden geldi, dediler. O adam da müşrik, müslüman olmamış daha, müşriğin düğününden geldi diye yediğini kustu. Boğazını parmağıyla gıdıkladı, kasten kustu, midesinden yediği lokmayı çıkarttı. Sonra da dedi ki; haram lokma ile beslenen beden mutlaka cehennemde yanar, haramla beslenen ten mutlaka cehennemde yanar.

Çok tevbe etmeliyiz, çok dikkat etmeliyiz aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah yardımcımız olsun, Allah bize zeka versin, irade versin, gayret versin, kuvvet versin, fazilet versin, hidayet eylesin, kendisine refîk eylesin, güzel kulluk yapmayı nasip eylesin. Tepeden tırnağa, sabahtan akşama,

çocukluktan ihtiyarlığa, pür hatasız pür günahsız. Allah bize rahmet etsin.

Subhâne rabbînâ rabbi'l-izzeti ammâ yesifûn ve selâmün ale'l-mürselîn ve'lhamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn.

el-Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
18 Şa'bân 1417 / 28.12.1996
Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

